Negyvenkétmillió naposcsibe

A tanácsok felügyelete alatt működő baromfikeltető állomások — a rendkívül nehéz és hosszúra nyúlt téli időszak ellenére — minden eddiginél több naposbaromfit keltettek ki, illetve értékesítettek. *Dr. Orbán* Antalné, a Földművelésügyi Minisztérium kisállattenyésztési osztályának helyettes vezetője tájékoztatásul közölte, hogy a keltető állomások május közepéig kereken harmincmillió naposcsibét, 215 000 pulyka, továbbá másfél millió liba és kacsa pipét adtak át a termelőszövetkezeteknek, illetve a kisállattenyésztőknek. Az állami gazdaságok nyolcmillió, a termelőszövetkezetek pedig négymillió naposcsibét, pulykát, kacsát, libát keltettek ki saját telepeiken.

Vevőanket a ruhagyárban

A Hazafias Népfront Szeged városi bizottsága és a Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság a Szegedi Élelmiszer-kiskereskedelmi Vállalattal jól sikerült vevőankétot rendezett a szegedi Ruhagyárban. Szóba került az üzletek nyitvatartási rendjétől az áruellátásig minden, ami az asszonyokat érdekli. A résztvevők kérdéseire *Kuti Árpád* az élelmiszer-kiskereskedelmi vállalat igazgatója válaszolt és egyben tájékoztatót adott a jelenlegi áruellátásról.

A Csongrád megyei Népi Ellenőrzési Bizottság, ezen az ankéton kezdte meg egy nagyobbméretű közvéleménykutatását. Közvéleménykutató lapokat adtak ki és beszélgettek a dolgozókkal arról, hogy a tartós fogyasztási cikkeket hol szeretnék beszerezni — a vidékiek lakóhelyükön vagy inkább a városban.

A tanácskozást több üzemben megismétlik majd.

Nagy gyakorlattal rendelkező

gép- és gyorsírót

azonnal felvesz az ÉM. Szegedi Tervező Vállalat, Klauzál tér 2. S. 35260

Mihályteleki fiatalok

és a városhoz nőtt falu gondjai

Mihályteleki, az Alföld »metropoliszának« fia már az irodalomtörténetbe is régen beírta nevét. Szeged e perifériáján élő szorgalmas parasztság munkája — melylyel a paprikát termesztik — sok művészt — köztük Móricz Zsigmondot is — megihletett már. Hogy Móricz Zsigmond itt járt, azóta kiderült az is, hogy a mihályteleki »vörös emberek« többre is képesek. A paprikát megközelítő színvonalon termesztik a tavaszi hónapos pirosretket, mely milliókat hoz nekik minden esztendőben a konyhára. Szövetkezetük egyik nagy specialitása lett többek között a pecsenyecsirke-nevelés. Mind nagyobb mértékben foglalkoznak közösben és háztájiban egyaránt szarvasmarha- és sertéshizlalással is.

Módos lakosság

Mondanom sem kell, enynyi »gürcölés« mellett nem lehet szegény ez a falu. Jó pár családnak százezer forintnál nagyobb bankbetétről szól a takarékkönyve. Mégis — vitattuk ezt mostanában a tsz vezetőivel meg a helybeli iskolák pedagógusaival — nem érezte itt jól magát eddig a fiatalság. Az Új Élet Tsz-ben dolgozó gazdák átlagéletkora immár évek óta 50 körül mozog. Családjaik leginkább a város üzemeiben kerestek maguknak munkát. Naponta tömött, sűrű autóbuszok viszik-hozzák őket és így van ez még ünnepeken is. Mert a szórakozni vágyó fiatalság leginkább bent a város színházaiban, mozijaiban és más szórakozóhelyein találja meg mulatságát. Ebben egyértelműen igazat kell adnunk Nagy István tsz-elnöknek, Árendás György párttitkárnak épp úgy, mint Regős Vilmos helybeli KISZ tanárelnöknek és másoknak.

Korszerű kívánság

Az utóbbi időben talán éppen ezért elemi erővel tört fel a mihályteleki körében az a kívánság: a jobb anyagi körülmények mellé több kultúrát is juttasson a város e perifériára. Eddig még valamirevaló művelődési háza sem volt ennek a »városba szorult« falunak. Azonban örömmel írhatom, hogy a kívánság már megértésre talált. A III. kerületi tanács gondozásában készülnek az új művelődési ház tervei. A régi malom gabonaraktárából kialakult nagyterem fölé emelet kerül, s az építendő szárnyrészekben és az emeleten könyvtár, klubhelyiségek lesznek. Kisebb-nagyobb előadótermek állnak majd a tanulni, szórakozni akaró mihályteleki rendelkezésére.

A falu fiatalsága nem várja ezt tétlenül. Regős Vilmos tanár, Szalma János KISZ-titkár és Gonda László KISZ-titkárhelyettes vezetésével tavaly októberben kezdődött el a helybeli KISZ-szervezet újraverbuválása. Ma már 47 fiatal tevékenykedik ebben a mozgalmi közösségben. Mai fiatalokhoz méltó, fegyelmezett, amellett otthonos légkörben munkálkodnak. Elsőként megalakították színjátszó együttesüket. Amint Regős Vilmos visszaemlékezik a fél évvel ezelőtti eseményekre, a fiatalok körében oly nagy volt a tettrekészség, hogy a szervezet valamennyi tagja követelte magának a megbízást. Akinek nem jutott szerep az együttesben, az a rendezésben segédkezett. Színpadépítést, jegyeladást, pénztároskodást, mindent boldogan vállaltak.

Csakhamar megalakult — egyelőre 6 taggal működik is — az első helybeli ifjúsági zenekar. A fellobbanó lelkesedést boldogan szította tovább az Új Élet Tsz vezetősége is. Először ezer forintot, nem sokkal később pedig már 7 ezer forintot juttattak a helyi mozgalmi és kulturális élet fejlődéséhez.

Dédelgetett álom

Regős Vilmos zene- és énekszakos tanárnak ezek után egyre reálisabbá válik dédelgetett álma, hogy talán nem is sokára megalakulhat a dzsessz- után az első mihályteleki fúvószenekar is. Ez a kezdeményezés komoly zenei műveltséget ígér az itt élő szövetkezeti és városba járó fiatalok számára. Egy fúvószenekar »felöltöztetése« azonban sok pénzbe kerül. Ebben azonban a társadalmi alapokon túl már a szülőkre is számíthatnak. Csakhogy most még nem egyedül a hangszerek jelentenek nehézséget. Bizony megfelelő próbaterem is kellene. Ezt a problémát véglegesen csak az új művelődési ház oldhatja meg.

A tsz és a szakmunkások

Az Új Élet Tsz-ben még egyáltalán nincsenek végzett mezőgazdasági szakmunkások. Meg kellene szervezni a különböző szakterületek szakmunkásképző tanfolyamait. Igaz, több fiatal jár jelenleg is innen mezőgazdasági, közgazdasági technikumokba, s ha már elég tudományt gyűjtöttek, minden bizonnyal itt a tsz-ben lesznek majd üzemgazdászok, agronómusok. Csakhogy ők még kevesen vannak. Ideje hozzálátni a képzett »derékhad« felneveléséhez is. Mert sokat ér a mezőgazdaságban a tapasztalati tudás, de elméleti ismeretek nélkül csak annyi ez, mint a kenyér szalonna nélkül.

Itt kapcsolódik a pedagógusok problémája is. A 15 tagú tantestületből csak négy pedagógusnak van lakása helyben. A többiek kijárók, állandó autóbuszozók. Emiatt azután az iskolán kívüli nevelésben, a felnőttoktatásban csak kevesen vehetnek részt. Árendás József párttitkár szerint ezen is lehetne már most segíteni. Csak egy új tanterem kellene még, s akkor az egyik iskola felszabadulna, ott kialakíthatnának néhány pedagóguslakást. S azután lehetne szó még újabb lakásokról is.

Ha sommázzuk ezeket a mostani mihályteleki tapasztalatokat, úgy érezzük: Mihálytelek megunt már falu lenni Szeged testében. Közművelődésben, pihenésben, szórakozásban egyaránt mint városrész jelentkezik a jussáért.

Csepi József

Válaszolnak az illetékesek

Újítási díj — haszon nélkül

A lapunk május 10-i számában *Újítási díj — haszon nélkül* címmel megjelent cikkre május 12-én két válasz érkezett. Az első *Dani* János, a falemezgyár igazgatója írta. Hangsúlyozza levelében: „Szükségesnek tartom a leghatározottabban kijelenteni, hogy a Szegedi Falemezgyár vállalatvezetősége nem fizetett ki 12 ezer forint újítási díjat a fenti újításra, hanem azt elutasította." Még ezen a napon újabb levelet írt alá az igazgató, amelyet a főmérnök, *Szabó* Lajos fogalmazott. Ebben részletesen kifejtik a cikkel, s az újítással kapcsolatos állásfoglalásukat.

„Közismert, hogy hazánk fában szegény ország és a rendelkezésre álló kevés faanyaggal takarékoskodni kell. Vállalatunk, amely az elsődleges fafeldolgozó iparba sorolható, egyike azoknak, amelyek ezt a faszegénységet érzik. A feldolgozott nyersanyag közel 50 százaléka ugyanis import eredetű. Ebből következik, hogy megvalósításra elfogadunk olyan újítási javaslatot — még ha annak bevezetése bizonytalan is —, amelynek célja az anyagtakarékosság. Még akkor is elfogadjuk, ha az a cikkíró megállapítása szerint egy művelet helyett két műveletet, egy bér helyett két bér kifizetését is eredményezi. Ezt a szükségszerűséget még külön aláhúzza az, hogy a vállalatunk által feldolgozott import eredetű gömbfa 40 százaléka nyugateurópai tőkés országokból kerül hozzánk.

A szóbanforgó újítási javaslatot 1963. március 12-én fogadtuk el megvalósításra, amelyre részletes technológiai előírást, illetve módosítást kellett készíteni. Alkalmazására a termelési osztály 1963. október 10-én adott utasítást. A javaslat és az azt követő technológiai utasítás szerint a várható bértöbblet levonása után is 241 ezer 713 forint 40 fillér évi előkalkulált megtakarítás mutatkozott. Az utólagos felülvizsgálás és elutasítás 1964. április 23-án kelt, lényegében a cikkben leírt főmérnöki nyilatkozat szerint, azzal a megjegyzéssel, hogy a javaslatot, mint technológiai megoldást, továbbra is jónak tartjuk. A további alkalmazás feltételeként nagyobb területi igény és ehhez kapcsolódó számos munkaszervezési problémát kellene megoldani, amelyekre még nincs lehetőségünk.

A szakemberek gondját illetően közölhetjük, hogy a megfelelő kormányrendelet alapján kötött újítási szerződés szerint összesen 1208 forint újítási díjelőleget és a közreműködő technológusnak ugyancsak 1208 forint közreműködői díjat fizettünk ki. Megjegyezzük, hogy a közreműködői díj nem tekinthető újítási díjnak, mert a vonatkozó rendelet értelmében a gyakorlati megoldás kidolgozásáért jár. Sajnálattal állapítjuk meg, hogy a cikkíró tévedése a kifizetett újítási díjra vonatkozóan tízszeres nagyságrendű. Kiszámítottuk a tényleges „hasznot" is. A gyakorlatbavétel időtartama alatt a javaslat 27 ezer 300 forint 23 fillér „hasznot" hozott. Ezután az újítási megvalósítási szerződés szerint az újítóknak 1315 forint újítási díj jár. A tényleges megtakarítás után számfejthető utókalkulált 1315 forint újítási díj s a korábban kifizetett díjelőleg különbségeként 107 forint újítási díj illeti meg a javaslattevőket. M. É. cikkét szakembereink alaposan tanulmányozták, s megállapították, hogy az eddig elért csekély megtakarítás is fedezi az eddigi kiadásokat és a kifizetett díjelőleggel a vállalatot, illetve a népgazdaságot kár nem érte."

*

Az újítási javaslat „kálváriája" ezzel nem ért véget. A javaslat benyújtásának napjától, 1962. augusztus 26-tól 6 és fél hónapot kellett várni, míg elfogadták, a további fél hónapot, míg az újítók megkapták az értesítést. Közel 12 hónapra a javaslat benyújtása után, 1963. augusztus 3-án készítették el az előkalkulációt, s e hónap 13-án megkötötték a szerződést, s 18-án kifizették az újítási díjelőleget, illetve a közreműködési díjat. Egy ideig eredményesen alkalmazták s a szerződés hátlapjára a keltezési dátum szerint április 23-án mégis ráírták az elutasítási javaslatot. Erről az újítók ez év május 6-án értesültek. Mivel időközben eredményesen alkalmazták és részben ma is alkalmazzák, ezért érthetetlennek tartják az elutasítást és fellebbeztek. Kíváncsian várjuk az ügy folytatását.

Napirenden a zeneoktatás

Elkészült a zeneiskolai reformterv

A közismereti tárgyakat tanító intézmények reformjával párhuzamosan a zeneoktatás is fejlődik. Az az áttekinthetetlenség ugyanis, ami a zeneoktatásban sok vonatkozásban még ma is megvan, akadályozza az egységesen magasszínvonalú oktatás kialakítását. Kétségtelenül a Zeneművészeti Szakiskola helyzete a legproblematikusabb. Egyrészt, mert az alapjában véve középfokú intézmény főiskolai végzettséget is nyújt — a szakiskolán belül a tanárképző részleg a tanárképző főiskolák diplomájával egyenértékű bizonyítványt ad — másrészt mert a Zeneművészeti Szakiskola, amely a minisztérium fennhatósága alá tartozik, bizonyos fokig mégis tanácsi intézmény, mivel növendékeinek egy része valamelyik középiskola »zenegimnázium« részlegébe jár.

A reform nemcsak a szervezeti kérdéseket akarja megoldani, hanem — és elsősorban — az általános nevelési célok megvalósítását tűzi ki feladatául. *A zeneoktatás reformja is egyensúlyba akarja állítani a tanítást és a nevelést.* Korszerű szakképzést akar adni és fel akarja számolni a túlterhelést.

Eddig a zeneiskolák — alsófokú zeneoktatási intézmények — *reformtervezete készült el.* Bár a most zajló viták még bizonyos fokig módosítani fogják, alapjaiban véve már nem változik. *Báthory* Sándor, a szegedi Zeneművészeti Szakiskola mb. igazgatója, aki a reformot előkészítő bizottság tagja, így tájékoztat:

— *A zeneiskolában a jövőben három tagozat működik.* Az első tagozat a nem zenei pályára készülő, de a zenét szerető, a második a kifejezetten tehetséges és zenei pályára készülő gyerekek, a harmadik pedig a zenét kedvelő felnőttek tanítását végzi.

A szakképzés mellett tehát *döntő fontosságúvá válik a tömegnevelés is.* S hogy ez a tömegnevelés gyakorlati értékű legyen, fontos tantárgy lesz a zeneiskolákban a kamarazene, a társas muzsikálás. Az A és C tagozat célja, hogy a növendék a zeneiskola elvégzése után képes legyen amatőr zenekarban muzsikálni, s képes legyen arra, hogy irányítás nélkül is tovább képezze magát.

Ez a tervezet bizonyára jó alapot nyújt majd a félig közép-, félig felsőfokú jellegel működő zeneművészeti szakiskolák reformjához is.

Olvasóink írják

Jutalom — balesetmentes munkáért

A szegedi szőrmegyár valamennyi üzemrészében munkavédelmi felméréseket folytattunk, s megállapítottuk: ötvenhat olyan termelőüzemi dolgozónk van, aki tíz év óta balesetmentesen végzi munkáját. Ezeket a dolgozókat dicséretben és tárgyjutalomban részesítettük a néhány nappal ezelőtt megtartott üzemrészenkénti termelési tanácskozásokon.

Nikolényi Árpád

Új lakás — örömmel

A Petőfi Sándor sugárút 55—61. számú szövetkezeti házban lakáshoz jutottam én is, de az örömbe üröm is vegyült. Van fürdőszobánk, csak éppen a kád hiányzik belőle. Mivel így mégsem lehetünk, ülőkádat vásároltam, mert csak az volt, és legfeljebb csak mosáskor használhatom. A házban nincs rendes mosókonyha és szárító. Erre a célra lakásunk alkalmasabb. Az »A«-épület lakóinak fáskamrája a »B«-épület alatt van. Padlás nincs. Az előszobában beépített szekrényt terveztek, de nem volt megfelelő méretű bútor, s így a falon egy nagy lyuk maradt, melyet most saját költségemből tölthetek ki. A lakószobákban a falból kiugró kémény vezet, mely egyes helyeken megrepedt, s a kiáramló széngáztól fűtés idején a lakásban füst száll ki. Szerencse, hogy az ajtók és ablakok nem zárnak rendesen, s így a szellőzés télen, nyáron biztosítható. A csukott ablakon keresztül az eső, víz befolyik a lakásba, rongálja a falakat, a festést és a padlózatot. A mennyezet is repedezett, a vakolás gidres-gödrös. Az ajtók, ablakok nyitása és zárása oly zajjal jár, hogy zavarja a szomszédok nyugalmát is.

Lejárt az egyéves garancia, s minden így marad?...

Engedi László

Szegedi Textilművek korszerű új fonó és szövő üzemrészeibe, különböző betanított és segédmunkás munkakörökbe

munkavállalókat keres

felvételre.

Jelentkezhetnek 16. életévüket betöltött, munkakönyvvel rendelkező munkavállalók a Szegedi Textilművek munkaügyi osztályán. K 273

A Szegedi Textilművek fonó-, szövő szakmában

iparitanuló felvételét

megkezdte. Jelentkezhetnek szegedi vagy a közúti forgalomba bekapcsolt Szeged környéki lakosú lányok, akik 1964. december 31-ig 15. életévüket betöltik, s a 18. éves kort nem haladják meg. Továbbá 8 általános iskolai végzettséggel rendelkeznek. Vidékieknek tanácsi igazolás szükséges. Az ipari iskola 1964. szeptember 1-én indul. Jelentkezni lehet a Textilművek munkaügyi osztályán. K 317

Azonnali belépéssel

felveszünk szegedi és Szeged környéki munkahelyre kőműves, ács, hódmezővásárhelyi munkahelyre épületlakatos szakmunkásokat és szegedi munkahelyre segédmunkásokat. Jelentkezni lehet Csongrád megyei Tatarozó és Építő Vállalat, Szeged, Tolbuhin sgt. 73. és Hódmezővásárhely, Tanácsköztársaság tér 59. sz. H 65956

250 cm³-es oldalkocsis

Pannóniát,

vagy 350 cm³ Izs motorkerékpárt oldalkocsival **megvételre keresünk.** Cím: Felszabadulás Asztalos Ktsz Szeged, Bárka u. 1. 85346

Pályázati felhívás! Csongrád megyei tanács vb ipari osztálya (Szeged, Rákóczi tér) felvételre keres legalább 5 éves gyakorlattal rendelkező

gépészmérnököt

Erkölcsi bizonyítvány szükséges. Bérezés a 116/1960 (12) Mű. M. sz. utasítás 1222. kulcsszám bértételei szerint, a beszámítható szolgálati idő figyelembevételével. A pályázat mellé önéletrajzot kérünk csatolni.